

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 56

Olander, Valborg,

HS L 1:1

110

Bongslarv, Trycksbo 30 Aug. 1936.

Min älskade!

Tack för det siste brevet!
Det låter så bra, att du blir
"bättre dag för dag". Det tyckte
också Guda, säger hon. Ja,
måtte det gå så, att du vägar
dig på att komma till Sv.
Akademien jubileum! Det
är det enda hopp jag nu har
att leva på. Tänk, att få
sitta så där på natten och
höra dig tala fritt ur hjärtat!
Min älskade, skall jag få
se och tala med dig nästan mer?

Jag skall berätta, att en dag,
innan dit främmande kom,
flög de igenom mig en sådan
lust att göra ett blickbesök
per bil hos dig. Men jag
sannade mig och förstod, att
det kunde bli olägligt både på
dit ena och andra sättet.

Jag behöver visst inte särskild
hjälps och nypassning numera,
fast jag tycker, att flickan
har koligare av att göra något
än att bara vara sällskap. Men
jag har blivit så ful, att
jag räddas för vad du skall
tänka och tycka. Att migra

månaders sängliggande kan
tän du grad angripa livskraften,
det är underligt, d. v. s. förbereda
älderdomen, menar jag.

Det är bra synd om dig, att
frk. Lundgren inte kan sköta
nutidens tjänstfolk. Så synd,
att du skall behöva lyssna
tän hennes klagomål! Om också
hon gör allt för dig och du frev-
nad, så är det ju alltid något,
som ligger i det ^{undermedvetna} omedvetna
och plågar dig.

Ack, om du kunde komma
in i författarskapet så
gär altvar, att du låte alla

bedrömligt glida av dig, min
älskade! Jag hoppas du nu
får de där tio / Sept. utloade
pengarna från Tyskland.

Jag vet ju hur du brukar
ha det den förste i månaden.
Så skall det bli här också,
fast i mindre skala.

Med sju du om att jag
har 6 flickor utlösa: 2 i
Sthlm, 2 Marias här, så Hildur
och Syster Ruth. Dessutom kons-
gumma, dräng, och ett par till.

På auktion skola såjas: drocka,
ficka, ättarna, 2 släder, vävstol, 3 spinn-
rockar m. m.

En stort bål skall brännas nere
vid sjön av allt skräp, bus m. m.

Inget annat nytt att berätta
än att i går en huggaren
såg utifrån kökstrappan
och att jag i morse såg hur
Andrea, som levat i damnen
hela sommaren, lyfte sig ur
vattnet och reste sin väg.

Det var så mycket, så en
påminnelse om våra skitdringar
i N.-H-n, de återvände och
gjorde en krets över Frid-
torpsarna, innan de försvarades.

Det blir troligtvis så, att jag
far med bil till Sthlm. Det
lägga gå på 4-5 timmar, och den
stora 7-sitsiga bil, som jag tänker på,

Kan ju ta en stor del av
bagaget, som då inte blir
utsett för stötter och om-
lastningar. Priset blir ju
dubbelt mot järnvägens,
65 kr., men jag undrar
om inte fördelarna motväga
den utgiften.

Het du vad jag är rädd
för nu? Jo, att jag inte
skall få leva, tills affärens
äso klara, utan den funklide
Ansvordom. skall få något
att säga. Jag menar leva
så länge, att jag hinna
göra ett nytt testamente.

Andrés ha så berättat att
bevaka Majans - och det göra
de i Stakholmen - Testamentet,
det måste vara, för att jag
så fort som möjligt skall
kunna få följa över det ärvda.
Jag gissar detta är skälet.

Hu! Sådana prosaiska
saker jag pliggar dig med!

Jag har skrivit Lrazens
brev i affärsstil, precis som
dessa var hållet.

Julius Bab har jag inte
antecknad, men gissar, att
han satt ut de, om han vore det.

Tusen innerliga häls-
ningar från

Min

Kerby.

Vill du vara snäll och
tacka frk. Lundgren för
ett litet brev, som jag
fick!

P. S.

Jag har inte kunnat skriva
på visitkortet. Se om jag bakläsa
på "Tiggarsbaronen", så skall jag
 gärna skriva "Höjvålcome" etc.